

Lucy Diamond

Flere historier fra cafeen i Cornwall

400 sider

Peoples

Det kan være godt nok med julehistorier og handlinger, der foregår i julen. Endnu bedre bliver det dog, når man kan tage en feel-good-roman frem og konstatere, at dramaerne i og for sig kunne foregå i en hed sommer.

Det er feel-good, når det er bedst, og det formår Lucy Diamond.

Som har måttet sande, at læsere bredt ser sig selv i familiens sorte får, Evie, og at hun oplever så mange ting på den efterhånden berømte café, at hun må dele ud af mere fra hendes liv.

Vi får med os en kanonopskrift på en juletærte.

Sne, kulde og mørke og en skarp vinkel på det mytiske Cornwall er en stor del af bogen, naturligvis. Det uforlignelige er dog emnerne, bogen tager op, og så krydrer dem med en bestemt årstid for at få dem til at glide ned. Vi får konflikter, dramaer og løsninger på dem, så at sige, ind ad bagvejen.

Udfordringer med at sætte grænser for folk, der trænger til hjælp, udvikling fra forelskelse til samhørighed, ulykkelige børn der skal muntres. Sådanne hverdagsdramaer. Naturligvis er der pyntet godt med glitter og glimmer, og naturligvis er nogle af konflikterne søgte. MEN, det er umuligt at skrive en bog uden, at nogen på et tidspunkt har oplevet, hvad der sker i den.

Og de oplevelser formår forfatteren at videregive fra det ekko, som hun på et tidspunkt har opfanget et eller andet sted fra.

Bogen er underholdende og hurtigt læst, javist, men der er også en hel del at tænke over, hvis man har lyst til at bruge underholdningen til lidt mere.